

DOI: <https://doi.org/10.4312/keria.25.2.115-116>

Ion

Begunci leta 1922

Prišli smo ... na lepem ... brez prtljage in potnih listov!
Nismo prišli kot popotniki, da bi pozabili na tegobe.
Ne berači nismo ne klateži.
Prišli smo iz dežele Homerja in Herodota.
Prišli smo, učenci apostolov,
verniki sedmeroramnega svečnika apokalipse,
postržki Komnenov in Paleologov
smo ... Poglejte ... Nas ne poznate?
Begunci smo ... Begunci! ...
Požar ... Pokol ... Izkoreninjenje!
Prišli smo! Prežitki slave in legend.
Prišli smo, begunci, zvrhani spominov ...
Nešteto nas je. In nismo samo mi.
Z nami so še po krivici ubiti, razžaljeni.
Ležijo na cestah Ajvalija,
v votlinah Ponta,
na cvetočih ulicah Smirne. Jočejo
v ječah in haremih begov.
Vse jih prinašamo v ranjenih srcih.
Tudi zanje zahtevamo delež
v narodovem tragičnem spominu.

Dali nam boste tla, da si zgradimo hišo,
in zemljo, da posejemo seme pričakovanja,
ki je ostalo v culici našega begunstva.
Stkali si bomo nova oblačila
in z njimi odeli svoje poslednje, ogolele sanje.
Naša duša bo spet vstala. Grki smo;

skozi stoletja se ponavlja ta zgodba.
Spet bomo zgradili Filadelfijo, Smirno, Nikejo.
Vzgojili otroke in vnuke.
Vam prinesli rože s polja
svoje hvaležnosti.
Toda odpustite nam, bratje in sestre. Nehote
se bomo – prvi in drugi rod beguncev –
ob zarjah in po nočeh v sanjah
vračali v izgubljene domovine.
V smirnskem pristanišču se bomo sklonili nad zemljo,
ki jo je obarvalo razkosano telo našega vladike.
Postali pri sv. Vuklasu in sv. Janisu.
Odpusti nam, Aj Janis,
tvoj ikonostas smo vzeli s seboj!
Vračali se bomo tudi v vas.
Naša domačija je razdejana.
Očeta ni več, gremo molit
na pokopališče.
Toda ... Ne, ne! Njegov grob ni tu.
Na poti so ga ubili četaši.
Potem pa naravnost na naš stolp.
Stolp je prazen ... Matere in none ni več ...
Turški otroci smeje tečejo za našim konjem,
ki pozabljen še naprej vrti vitel.

Prišli smo, begunci, pognali korenine v novih domovinah.
Pa vendar spet in spet plujemo v izgubljene.
K svojim svetiščem, ognjiščem, grobovom,
k trdnjavam in rečnim koritom
z našimi vojaki.
Spet in spet k obalam naše Male Azije.
Ljube, izdane od vseh vladarjev tega sveta!
Bratje in sestre, za nas ni novih domovin!
Za nas ni mrtvih!

Prevedla Lara Unuk